

श्वेतु। शिक्षा ४ वाचस्पिका ५। नेष्टे इदुर
इति भाषा। इत्यमरः। मूषकः ६ मूषः ७ मूषीकः
८ उन्दूहः ९ खनकः १० वम्भुः ११ लघः १२ आ-
खनिकाः १३ लघः १४ दीना १५ मूषीका १६। इति
शब्दरत्नावली। विलेपयः २० सुविरः २१
इन्दूरः २२। इति जटाधरः। कुद्रस्य तस्य पर्यायः।
चिक्काः २३ वेधनकुकः २४ चिक्का २५। इति च
शब्दरत्नावली। झाकाह्ला २६ अन्निका २७।
इति जटाधरः।
उन्दूरः, षुं, (उन् + वाङ्मन्वात् ऊहः।) मूषिकः।
इति हेमचन्द्रः।
("उन्दूरश्चात्तरहितं तेन वातप्रकाणवत्")।
इति वाभटे चिकित्सास्थाने १० मेऽध्याये।
उन्दूरकाशी, स्त्री, (उन्दूरः मूषिकस्य कर्णैव पर्या-
यस्याः। उन्दूरकर्म + डोम्।) आखिक्याभिता।
इति राजनिघण्टुः।
उन्नः, चि, (उन् + क्त।) रुदविदेति पक्षे नत्वम्।।
क्षिन्नः। दयापरः। इति हेमचन्द्रः।
उन्नतः, चि, (उत् + नम + क्त।) वर्द्धितः। तत्पर्यायः।
उन्नः २ प्राण्यः ३ उदयः ४ उच्छ्रितः ५ उच्छ्रुः ६।
इत्यमरः। उन्नैः ७। इति शब्दरत्नावली। तुङ्गः ८।
इति जटाधरः। (यथा, रघुः। १। १५। "स्थितः
सर्वोन्नतेर्गोर्वाी ज्ञान्वा मेरुदिवत्सना")। स्त्री,
दिग्दर्शिकाज्ञानसाधनं उपायः। यथा सिद्धान्त-
शिरोमणौ। "दिग्दर्शयद्गुणं शब्दं श्रेष्ठं तयोर्ध-
दस्यं तदुन्नतसंज्ञं चेत्यम्"। (षुं, चाक्षुषमन्वन्तरे
ऋषिभेदः। यथा, मार्कण्डेये ७६। ५४।
"सुमेधा विरजाश्चैव हविष्णामुन्नतो मधः।
अतिनामा सहिष्णुश्च सप्तसमिति चर्षवः")।
उन्नतगामिः, चि, (उन्नतो गामिः यस्य।) उन्नताभि-
युक्तः। तत्पर्यायः। तुन्दिः २। इति हलायुधः।
उन्नतगतं, चि, (उन्नतश्च तत् आगतश्चेति।) उच्च-
नीचस्थानादि। तत्पर्यायः। बन्धुरम् २। इत्यमरः।
उन्नतिः, स्त्री, (उत् + नम + क्तिन्।) गरुडभार्या।
सन्द्विः। ("वक्तोर्गौ करिकुम्भविभ्रमकारीमत्स्य-
न्नतिं गच्छतः")। इति साहित्यदर्पणे। इय
परिच्छेदे। उदयः। इति हेमचन्द्रः। (यथा,
सिद्धान्तशिरोमणौ।
"मासान्तपारादे प्रथमेऽयवेन्दोः
ऋक्षोन्नतिर्दिवसेऽवगथा।
तदोदयश्चे निश्वि वा प्रसाध्यः
प्रक्षुर्विधोः खोदितनाडिकाद्यैः")।
उन्नतीशः, षुं, (उन्नत्यास्तदाख्याया प्रसिद्धाया गरुड-
पत्न्याः ईशः स्वामी।) गरुडपत्नी। इति त्रि-
काश्रिषेणः।
उन्नमितः, चि, (उत् + नम् + शिच् + क्त।) उत्तो-
न्नितः। उर्द्ध्वगतः। इति श्रीधरस्वामी।
("अथ प्रथमोन्नमितानमन्वन्ते-
र्हते अथश्चित् पश्चिन् + गौरधः")।
इति भाषे। १। १४।
उन्नयः, षुं, (उन्नयन्म्। उत् + नी + क्तविद्पवाद्

विषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते इति एरच्।) ऊर्द्ध-
नयन्म्। इत्यमरः।
उन्नयनं, स्त्री, (उत् + नी + ल्युट्।) वितर्कः। इति
हेमचन्द्रः। ऊर्द्धप्रायणम्। उत्तोलनम्। तोषन
उठान इत्यादि भाषा।
(यथा, कात्यायने। २२। १०। ५।
"तेज्ज्वोन्नयनमन्वभि सोमालुन्नयन्तीति श्रुतेः,"।
उर्द्धं नयनं यस्येति वाक्ये वाच्यसिद्धः")।
उन्नायः, षुं, (उन्नयनं इति। उत् + नी + घञ्।)
उन्नयन्म्। इत्यमरः। (यथा मट्टिः। ७। ३७।
"उन्नायागधिगच्छन्तः प्रजावैर्वसुधाभ्यताम्")।
उन्नाहं, स्त्री, (उत् + नह + घञ्।) काञ्जिकम्।
इति हेमचन्द्रः।
उन्निद्रः, चि, (उद्गता निद्रा स्वप्नो दुःखादिकं वा
यस्मात्।) प्रपुञ्जः। विकसितः। इति हेमचन्द्रः।
("उन्निद्रपुष्पचनचम्पकपुष्पमासाः")।
इति भाषः। प्रबुद्धः। शयनादुत्थितः।
"तासुनिद्रामवनिश्रयणां सौधवातायनस्यः"
इति मेघवृते। ८। तथा, शाकुन्तले षष्ठाङ्के।
"श्रयाप्रान्निविवर्त्तने विगमयतु निद्रएव क्षपाः")।
उन्म प श् पूत्तौ। (तदा + परं + सक्तं + सेट्।)
ऋखादिः। प श् उन्मति कुम्भं जनेन लोकः।
उन्मासास। इति दुर्गादासः।
उन्मत्तः, चि, (उत् + मद् + क्त।) उन्मादयुक्तः।
वायुक्षतचित्तविभ्रमविश्रुतः। पागल इति भाषा।
। तत्पर्यायः। उन्मादान् २। इत्यमरः। तस्यौ-
घधम्, यथा,—गारुडे १६६ अध्यायः। *।
"कुम्भमत्स्योऽसुमहिषगोऽगलाक्ष वानराः।
विडालवर्हिष्काकाश्च वराहोऽसुसुकुक्कुटाः।
हंस श्याश्च विष्णुवं मांसं वा रोमशोऽग्निताम्।
धूमं दद्यात्पञ्चरास्यस्य उन्मत्तेभ्यश्च भ्रान्तये।
यताम्यौघधजातावि धूपितानि महेश्वर।
निहन्ति ञ्चरमुन्मादं दृष्टमिन्द्राप्रश्रियथा"।
("तमात्मनो हतमुपगन्तो देवादयः कुर्वन्त्यु-
न्मत्तम्")। इति निदानस्थाने सप्तमेऽध्याये।
"देवर्षिपितृगन्धर्वैरुन्मत्तस्य च बुद्धिमान्।
वर्जयेद्दम्पनादीनि तीक्ष्णानि क्रूरकर्म च।
सर्पिष्णानादि तस्येह मृदुभैषज्यमाचरेत्"।
इति च चिकित्सास्थाने १४ अध्याये चरकेशोक्तम्।
अन्यदिवरणमस्योन्मादशब्दे चेत्यम्।)
तद्वाक्यप्रामाण्यं यथा,—मलमासतप्ते।
"उन्मत्तानाश्च या गाथा प्रिष्टान् चैष्टितं च यत्।
क्षिण्यो यश्च प्रभाषन्ते नास्ति तच्च व्यतिक्रमः।
आदौ गच्छति देवेषु पश्चात् गच्छति मानुषान्।
नादिष्टता वाग्वदति सत्वा ह्येवा सरस्वती"।
उन्मत्तः, षुं, (उन्मत्तयति। उन्मत्त + तत्कारोतीति
शिच् + पचाद्यच्।) घुस्तूरः। यथा,—
("श्वेतोन्मत्तस्योत्तरदिङ्मूषसिङ्गस्तु पायसः।
गुडाज्यसंयुतो हन्ति सर्वोन्मादांश्च दोषजान्")।
इति वैद्यकचक्रपाणिन्ये उन्मादाधिकारे।)
मुञ्जुन्मत्तः। इति मेदिनी।
उन्मादः, चि, (उद्गतो मदो यस्य।) उन्माद-

युक्तः। उद्गतमदः। तत्पर्यायः। उन्मदियुः २।
इत्यमरः। ("उदीरयामासुरिवोन्मदानाम्")।
इति रघुः। २। ६। तथा, भाषे ६। २६।
"मधुकराङ्गनाया मुञ्जुन्मद-
ध्वनिभृता निभृताक्षरमुञ्जो")।
उन्मदियुः, चि, (उत् + मद् + इष्णुष्।) उन्मदः।
उन्मादशीलः। इत्यमरः।
उन्मनाः, [स्] चि, (उद्गतं उत्कण्ठितं मनो यस्य।)
उत्कण्ठितचित्तः। तत्पर्यायः। उन्मः २। इत्यमरः।
("उन्मनाः प्रथमजन्मचेष्टिता-
न्यम्परप्रथि बभूव राघवः")।
इति रघुः। ११। २२। "पयोधरेऽथोरसि काचि-
दुन्मनाः"। इति किराते। ८। १६।
उन्मज्यः, षुं, (उत् + मधि + घञ्।) मारणम्।
बधः। इति हेमचन्द्रः।
उन्माधः, षुं, (उन्मथतेऽनेनेति। उत् + मध + घञ्।
मारणादिपक्षे भावे घञ्।) कूटयन्म्। मृग-
वधोपयुक्तयन्म्। आभिषं दत्त्वा मृगपक्षिबन्ध-
नार्थं यत् सन्धानयन्त्वं निवेश्यते सः। इत्यमरः।
मारणम्। घातकः। इति मेदिनी।
(यथा, प्रबोधचन्द्रोदये।
"प्रभो महाशानां क इव भुवगोन्माधविधिषु")।
उन्मादः, षुं, (उत् + मद् + घञ्।) (महादेवः।
यथा महाभारते। महादेवसहस्रनामकथने १३
१७। ६६। "उन्मादो मदनः कामो ह्यन्वत्योऽर्थ-
करो यश्च")। वातिकारोगविशेषः। तत्पर्यायः।
चित्तविभ्रमः २। इत्यमरः। मतिभ्रंशः ३ उन्मनाः
४। इति राजनिघण्टुः। (चित्तविभ्रवः ५२। २३४।
इति हेमचन्द्रः)। मानसरोगविशेषः।
तस्यौघधं यथा,—
"वचा चिकटुकश्चैव करञ्जं देवदास च।
मञ्जिष्ठा चिफला श्रेता शिरोषो रजनोदयम्।
प्रियकुन्मिन्चिकटु गोमूचेणावधर्षितम्।
नस्यमालेपनश्चैव खानमुद्धर्तनम् तथा।
अपस्माररविषोन्मादशोषाल्पीज्वरपहम्।
भूतेभ्यश्च मयं हन्ति राजहारे च शासनम्"।
इति गारुडे १६६ अध्यायः। *। अथ उन्मादा-
धिकारः। तच्च उन्मादस्य निरुक्तिमाह।
"मदयन्तुऽद्भता दोषा यस्मादुन्मार्गमास्थिताः।
मानसोऽयमतो व्याधिश्चोन्माद इति कीर्तितः"।
अथमर्थः। यस्माद्धेतोर्द्विताः प्रवृद्धा दोषाः
उन्मार्गमास्थिताः मदयन्ति चित्तं विक्षिपन्त्य-
स्मिन्। अतोऽयमुन्माद इति कीर्तितः। सः
उन्मादः मानसो व्याधिः मनोवैकल्याकरणात्*।
तस्यैवावस्थाभेदेन नामान्तरमाह। स चाप्रवृद्ध-
स्तस्यो मदसंज्ञां विभर्त्ति च। स उन्मादस्तस्यो
नवीनः। *। उन्मादस्य विप्रकृतनिदानमाह।
"विरुद्धदुष्टाशुचिभोजनानि
प्रधर्षणं देवगुरुद्विजानाम्।
उन्मादहेतुर्भयहर्षपूर्णा
मनोऽभिघातो विषमाश्च चेष्टाः"।
दुष्टं घत्तरवीजादिसहितम्। अशुचि रजसल्लादि-